

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ՀԱՅՈՑ
ՀԻՄՆԻՍՏԱՅԻՆ ԱՍԵՐԻԿԱՅԻ ԱՐԵՄՍՏԵԱՆ ԹԵՄԻ
WESTERN PRELACY
OF THE ARMENIAN APOSTOLIC CHURCH OF AMERICA
 Archbishop Moushegh Mardirossian, Prelate
 Tel: 818-248-7737/8, Fax: 818-248-7745, E-mail: Prelacy@aol.com

ՀԱՂՈՐԴԱԿՅՈՒԹԻՒՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԲԱԽՏՈՐՈՇ ՀԱՆԳՐՈՒԱՆԻ ՍԸ ՀԵՏ

**ԴԵՍՊՈՒՆ ՏԱՅԱՆԱ ԱԲԳԱՐԻ ՎԱՍՏԱԿՆ ՈՒ
 ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆԸ՝ ԼՈՒՍԱՐՁԱԿԻ ՏԱԿ**

Բազմահարիւր հայորդիներ Կիրակի, 30 Ապրիլի երեկոյեան, Կլենտլլի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ «Արմենակ Տէր Պետրոսեան» սրահին մէջ ժամադրուած էին մեր նորագոյն պատմութեան ճակատագրական մէկ շրջանին հետ, լուսարձակի տակ բերելու նուիրեալ հայուհիի մը Վաստակն ու ծառայութիւնները:

Երեկոյթը՝ այս տարուան Ապրիլեան վերջին ձեռնարկն էր, կազմակերպուած՝ Արեւմտեան Թեմի Ազգային Առաջնորդարանի Հանրային Յարաբերական Յանձնախումբին կողմէ ու կը վայելէր նախագահութիւնը Թեմիս բարեխնամ Առաջնորդ Բարձր. Տ. Մուշեղ Արք. Մարտիրոսեանի: Ձեռնարկին առանցքային բաժինը՝ վերագտնուած ու նոր հրատարակուած գիրքի մը ներկայացումն էր. տեղի ունեցան նաեւ բանախօսութիւն եւ գեղարուեստական ելոյթներ:

Ներկայացուած գիրքն էր Ճափոնի մօտ Հայաստանի անդրանիկ Հանրապետութեան դեսպանին՝ Տիկին Տայանա Աղաբէկ Աբգարի վերագտնուած մէկ գիրքը, "From the Book of One Thousand Tales; Stories of Armenia and its People, 1892-1922". Ներկայացումը կատարեց անոր թոռը՝ Լիւսիլ Աբգար, որ յատկապէս այս առիթով հրաւիրուած էր Լոս Անճելըս:

Երեկոյթին ներկայ էին, Առաջնորդ Սրբազանին կողքին՝ Թեմիս հոգեւորականաց դասու անդամներ, Հայաստանի գլխաւոր հիւպատոս Գագիկ Կիրակոսեան եւ Տիկինը, Ճափոնի հիւպատոսը՝ Տոքթ. Մասահիրօ Քոհարա, Ազգային Վարչութեան անդամներ, հայկական միութեանց ներկայացուցիչներ, ժողովականութեան անդամներ եւ մեծ թիւով ազգայիններ:

ՅԱՐԳԱՆՔ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐՈՒՆ

Յայտագիրը բացուեցաւ Առաջնորդ Սրբազանին ու հոգեւորականաց դասու աղօթքով ու մեր բիւրաւոր նահատակներուն յիշատակին մէկ վայրկեան յոտնկայս լռութեամբ: Տիկին Փաթիլ Աբոշեան-Գասպարեան ընթերցեց գիրքին յառաջաբանէն բաժին մը, որ ընդհանուր գնահատումը կը կատարէր նուիրեալ հայ կնոջ գործունէութեան ու ժառանգութեան, տրուած ըլլալով, որ ան նաեւ ունեցած է բարեսիրական ու գրական գործունէութիւն:

Հանդիսավարն էր Յարաբերական Յանձնախումբի անդամներէն Ճորճ Պետիկեան, որ առաջին հերթին կենսագրական ծանօթութիւններ տուաւ Տայանա Աբգարի մասին, վեր առնելով անոր մարդասիրական ու դիւանագիտական աշխատանքը, միաժամանակ նշելով, որ Ճափոնը եղած էր առաջին երկիրներէն, որոնք ճանչցած էին 28 Մայիսին ծնունդ առած Հայաստանի հանրապետութիւնը: Ան նշեց, որ իր դիւանագիտական, գրական ու մարդասիրական գործունեութեամբ, Տայանա Աբգար եղած է իսկական հերոս մը:

«ՅԵՂԱՍՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՃԱՆԱԶՈՒՄԸ ՀՐԱՄԱՅՈՒԿԱՆ Է»

Այնուհետեւ, ան բեմ հրաւիրեց օրուան բանախօսը՝ Րաֆֆի Համբարեանը, որ վեր առաւ այս երեկոյթին իմաստն ու արժէքը. ան յարգանքի խօսք ուղղեց երկու հերոսուհիներու՝ Տայանա Աբգարի եւ թոռնուհիին՝ Լիւսիլի, որոնցմէ առաջինը եղած է Յեղասպանութենէն ճողոպրած բազմաթիւ հայերու փրկութեան հրեշտակը, Նոյն օրերուն գործելով ի նպաստ հայութեան դէմ գործուած ոճիրին զսպումին ու հետեւանքներու դարմանումին, իսկ երկրորդը կորուստէ փրկած է անոր արժէքաւոր այս գիրքը ու յաճնած է հրատարակութեան:

Րաֆֆի Համբարեան կարեւորութեամբ կանգ առաւ հայկական Յեղասպանութեան ճանաչման ու մեր արդար իրաւունքներուն կենսագործման հրամայականին վրայ. ան յիշեցուց, որ Նախագահ Ռեկըն ու Միացեալ Նահանգներու պետական այլ անձնաւորութիւններ 60ական տարիներէն մինչեւ 80ականներ արտայայտուած են հայութեան արդար իրաւունքներուն մասին, սակայն ներկայ հանգրուանին, կը թուի, որ Ուաշինկթընի արտաքին քաղաքականութեան մէկ գիծը կը թելադրուի Անգարայի կողմէ: Ան նաեւ յիշատակեց Հայաստանի մօտ Միացեալ Նահանգներու դեսպան Ճոն Էվընզի պարագան, նշելով, որ ան կրնայ իր պաշտօնը կորսնցնել, որովհետեւ բացորոշ կերպով արտայայտուած էր Յեղասպանութեան մասին ու շեշտած էր անոր ճանաչման հրամայականը:

Իր խօսքին վերջին բաժինով, Րաֆֆի Համբարեան ներկաներուն ուշադրութեան յանձնեց, որ Տայանա Աբգար Հայաստանի ու հայութեան դատին համար գործած էր առանց Հայաստան ոտք կոխած ըլլալու կամ ցեղասպանութեան անձամբ ականատես եղած ըլլալու, հետեւաբար, անոր գործունեութեան պատգամներէն մէկն ալ այն է, որ պետք է մեր Դատին ի նպաստ գործել Նոյն մօտեցումով:

ՃԱՓՈՆԻ ՈՒ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԻՊԱՏՈՍՆԵՐՈՒՆ ԽՕՍԷՐԸ

Բեմ հրաւիրուեցաւ Ճափոնի հիւպատոսը, որ գոհունակութեամբ արտայայտուեցաւ այս երեկոյթին ներկայ ու մասնակից ըլլալու պատեհութեան համար: Ան նշեց, որ Տայանա Աբգար եղած է Հայաստանի ու Ճափոնի միջեւ գործակցութիւն ու բարեկամութիւն ստեղծող առաջին երախտաւորը, Հայաստանի ու իր երկրին միջեւ այսօր ալ գործակցութիւն կը ծաւալի ու մաղթեց, որ այս գործակցութիւնը ծաւալ ստանայ ի շահ երկու երկիրներուն: Ան նաեւ ուրախութիւն յայտնեց, որ Լիւսիլ Աբգարի հետ կարճ խօսակցութիւն մը ունեցած է ճափոներէնով (Լիւսիլ Աբգար ծնած է Եոքոհամա, Ճափոն, ուր անցուցած է իր մանկութեան տարիները):

Խօսք առաւ նաեւ Հայաստանի գլխաւոր հիւպատոսը, որ Առաջնորդ Սրբազանն ու ներկաները ողջունելով՝ իր կարգին գնահատանքով արտայայտուեցաւ Տայանա եւ Լիւսիլ Աբգարներուն մասին, նշելով, որ Հայաստանի ու Ճափոնի միջեւ գործակցութիւնը ներկայիս լաւ ընթացքի մէջ է, ճափոն նիւթական նկատառելի օժանդակութիւն կը տրամադրէ Հայաստանի, եւ սպասելի է, որ երկու երկիրներուն միջեւ գործակցութիւնն ու բարեկամութիւնը նոր մակարդակ նուաճեն մօտիկ ապագային:

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆ

Յատագիրին գեղարուեստական բաժինը ունէր երեք մաս. ընթերցում՝ գիրքէն, նուագ եւ երգ:

Փաթիլ Աբոշեան-Գասպարեան ընթերցեց Տայանա Աբգարի գիրքէն հատուած մը՝ խորհրդանշական մանրավէպ մը, որ ցոյց կու տար, թէ ինքզինք քաղաքակիրթ ներկայացնող թուրքը միշտ ալ կը շարժի իր ոճրային բնագոյներուն մղումով:

Նաևոր Ժամկոչեան ջութակի վրայ ներկայացուց երկու կտոր՝ «Տըլէ Եաման» եւ «Կռունկ», իսկ Հերմինէ Ամիրեան ներկայացուց երկու երգ՝ «Օրօր» եւ «Հայաստան երկիր դրախտավայր»: Կարինէ Տէր Գրիգորեան երկու արուեստագիտուհիներուն ընկերացաւ դաշնակի վրայ նուագով:

ԼԻՍԻԼ ԱԲԳԱՐԻ ԵԼՈՅԹԸ

Լիւսիլ Աբգարը բեմ հրաւիրելէ առաջ, հանդիսավարը՝ Ճորճ Պետիկեան արտասանեց սրտախռով խօսք մը. ան պատմեց, որ Յեղասպանութենէն փրկուած բազմաթիւ հայեր խոյս տուած են դէպի Ռուսիա ու Ծայրագոյն Արեւելք. անոնցմէ մաս մը անցած է Ճափոն ու Տայանա Աբգարի բարերարութիւնը վայելելէ ետք, անոր աջակցութեամբ հասած է Միացեալ Նահանգներ: Անոնց շարքին էր Ռոզ Մարգարեան անունով հայուհի մը, որ իր... մեծ մայրն էր: «Արդեօք Տայանա Աբգար ու Ռոզ Մարգարեան կրնայի՞ն երեւակայել, որ իրենց թոռները օր մը նոյն բեմը պիտի բաժնեկցէին ի ինչիւր նոյն Դատին», հարց տուաւ հանդիսավարը ու հրաւիրեց Լիւսիլ Աբգարը ներկայացնելու իր մեծ մօր գիրքը:

Լիւսիլ Աբգար սեղմ գիծերու մէջ ներկայացուց Տայանա Աբգարի կենսագրական գիծերն ու գործունէութեան գլխաւոր դաշտերը, նշելով, որ ան ծնած էր բարեկեցիկ ընտանիքի մը յարկին տակ, զերծ մնացած է դժբախտութիւններէ ու սպանդի վտանգէն, եւ սակայն, ամենայն հարազատութեամբ նկարագրած է անօթութեան ու ցեղասպանութեան պատկերները, առանց իսկ ոտք դրած ըլլալու Հայաստանի հողին վրայ: Ան յատուկ կարեւորութեամբ կանգ առաւ գիրքին առաջին պատմուածքին վրայ, զոր ընթերցած էր Փաթիլ Աբոշեան եւ ուր ի յայտ կը բերուէր աշխարհին քաղաքակիրթի պատմուճանով ներկայացող թուրքին գազանային եութիւնը: «Այսօր ալ Թուրքիա կը փորձէ քաղաքակիրթ ձեւանալ ու այդ պատմուճանով մուտք գործել Եւրոպայի մեծ ընտանիքէն ներս, սակայն անոր եութիւնը կը մնայ անփոփոխ, թուրքը նոյնն է տակաւին», շեշտեց ան:

Խօսելով իր մեծ մօր արժանիքներուն մասին, Լիւսիլ Աբգար նկատել տուաւ, որ Կալկաթա ծնած, ապա քանի մը տարի Պուրմա ապրած ու կեանքին մեծ մասը Ճափոնի մէջ անցուցած Տայանա Աբգար, իր օրերու պայմաններուն բերումով՝ սահմանափակ ուսում ստացած էր, նկատի ունենալով, որ իգական սեռը այդ տարիներուն ուսումէ հեռու կը պահուէր, եւ սակայն ան ինքնաշխատութեամբ

դարձած է ուսումնական ու գրական դեմք: Ցեղասպանութենէ ճողոպրած բազմաթիւ հայ ընտանիքներ վայելած են անոր անձնական ասպնջականութիւնը, ու անոր մարդասիրական այս գործունէութիւնը առիթ տուած է Յայաստանի կառավարութեան, որ զինք նշանակէ իր դիւանագիտական ներկայացուցիչը Ճափոնի մօտ:

Անդրադառնալով այս գիրքի ողիսականին, Լիւսիլ Աբգար պատմեց, թէ իր մեծ մայրը հաւանաբար անոր ձեռագիրը արձանագրած է կանուխ 1916էն 1922ի միջեւ: 1923ին, անոր Երոսիամայի բնակարանը կործանած է մեծ երկրաշարժի մը հետեւանքով: Տարիներ ետք, փլատակներուն տակէ գտնուած են երկու ոչ ամբողջական հատորներու ձեռագիրները: Չանոնք ձեռք բերելով, ու երկար աշխատանքներէ ու ստուգումներէ ետք, Լիւսիլ Աբգար զանոնք միացուցած է մէկ հատորի մէջ: Ստուգուած է, օրինակ, որ ձեռագիրները թարգմանութիւններ չեն, այլ հեղինակային էջեր, մէկտեղուած՝ շնորհիւ հեղինակին աշխատանքին ու պրպտումներուն:

Իր խօսքին վերջին բաժինով, Լիւսիլ Աբգար շնորհակալութեան խօսք ուղղեց այս գիրքին հրատարակման մէջ ներդրում ունեցող բոլոր մտաւորականներուն, բարեկամներուն ու հարազատներուն, որոնց շարքին՝ իր զարմուհիին՝ Միմին, որ ներկայ էր հանդիսութեան: Ան երախտագիտութեան խօսք ուղղեց նաեւ Առաջնորդ Սրբազանին ու այս ձեռնարկը կազմակերպողներուն, միաժամանակ գոհունակութիւն յայտնելով, որ այսքան մեծ թիւով հայորդիներ ներկայ են հաղորդակցական այս պահուն:

«ԳԻՐՔԻ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄԷ ԱՆԴԻՆ»

Հանդիսավարը այնուհետեւ բեմ հրաւիրեց Առաջնորդ Սրբազանը, որպէսզի արտասանէ հանդիսութեան եզրափակիչ օրինութեան իր խօսքը:

Առաջնորդ Սրբազանը ներկաներուն ուշադրութեան յանձնեց, որ երբ Տայանա Աբգարի գիրքին ներկայացման այս առիթը ներկայացաւ Ազգ. Առաջնորդարանին, առաջին մտածումը եղաւ այն, որ այս ձեռնարկը պէտք չէ մնայ լոկ գիրքի մը ներկայացման ծիրին մէջ, այլ պէտք է ըլլայ մշակութային ձեռնարկ մը, համապատասխան՝ Տայանա Աբգարի գործունէութենէն ու անոր այս գիրքին էջերէն իսկ բխած թելադրանքներուն:

Առաջնորդ Սրբազանը ընդգծեց, որ այս ձեռնարկը խորքին մէջ Ապրիլեան ձեռնարկները եզրափակող հանդիսութիւն մը կարելի է համարել, սակայն նաեւ պէտք չէ մոռնալ, որ մեր Դատին ու մեր իրաւունքներուն համար աշխատանքը կանգ չ'առնէր Ապրիլի աւարտով, այլ տարուան բոլոր օրերը կը մնան բաց աշխատանքի դաշտ, մինչեւ յաջորդ Ապրիլ: Ան նշեց, որ այս երեկոն ոչ միայն մեր նահատակներուն յիշատակի օր մըն է, այլ նաեւ յարգանք արտայայտելու երախտաւոր հայուհիի մը, որ եղած է բարի սամարացի մը՝ Յիսուսի հաւատարիմ մէկ զինուորը, որ արժանի է հերոսի կոչումի: Ան նմանօրինակ դրուատիքով խօսեցաւ նաեւ Լիւսիլ Աբգարի մասին, որուն հերոսական աշխատանքին արդիւնքն է այս գիրքին հրատարակումը: «Տայանա Աբգարի կեանքին ու գործին ընդմէջէն, մեր ուշադրութիւնը կը կեդրոնանայ անոր այն արժանիքին վրայ, որ կը թելադրէ նմանը՝ դրացին սիրել, ու մեզի կը սորվեցնէ, թէ ինչպէս պէտք է վարուիք մեր դրացիներուն հետ», շեշտեց Առաջնորդ Սրբազանը, նկատել տալով, որ ան նաեւ գեղեցիկ օրինակ մըն է հաւատքի, յոյսի ու սիրոյ զօրութեան:

Գնահատանք արձանագրելով այս իւրայատուկ ձեռնարկի կազմակերպիչ յանձնախումբին, Առաջնորդ Սրբազանը շնորհակալութեամբ ու դրուատիքով արտայայտուեցաւ օրուան բանախօսին, հանդիսավարին ու գեղարուեստական յայտագիրին բոլոր մասնակիցներուն մասին: Ան նաեւ շնորհակալութեան յատուկ խօսք ուղղեց Տէր եւ Տիկին Ճիւլիան Մովսեսեանի, որ իբրեւ նախագահը Succession Capital Trust ընկերութեան, սիրայօժար յանձն առած էր հովանաւորել այս երեկոն ու հոգալ համապատասխան գումար մը, որպէսզի Լիւսիլ Աբգարի գիրքէն օրինակներ այս տարեվերջին իբրեւ նուէր տրուին մեր երկրորդական վարժարաններէն շրջանաւարտ եղող աշակերտներուն: Ան յայտարարեց, թէ բարերարները պատրաստակամութիւն յայտնած են զօրավիգ կանգնելու Ազգ. Առաջնորդարանի ազգօգուտ նախաձեռնութիւններուն:

«Ժամանակը հասած է, որ իբրեւ Հայ Դատի գինուորներու՝ արդարութեան մեր ձայնը աւելի ուժեղ կերպով հնչէ, ըլլանք ջատագովը արդարութեան ու բարոյական սկզբունքներու», ըսաւ Առաջնորդ Սրբազանը եւ եզրափակեց հրաւեր ուղղելով, որ իբրեւ Աստուծոյ այգիին մէջ ծառայողներ՝ ըլլանք թարգմանը Հայ Դատի ու արդարութեան ձայնին, ազգութեան ու հաւատքի համար ինկած մեր նահատակներուն կտակին հաւատարիմ մնանք ու գայն իրագործենք:

Պաշտօնական յայտագիրը «Պահպանիչ»ով փակելէ առաջ, Առաջնորդ Սրբազանը Լիւսիլ Աբգարի իբրեւ յուշանուէր յանձնեց «Կիլիկիոյ Փրկուած Գանձերը» հատորէն օրինակ մը: Այնուհետեւ, ներկաները մտերմիկ զրոյց ունեցան Լիւսիլ Աբգարի հետ, որ ստորագրեց Տայանա Աբգարի գիրքէն օրինակներ: Տեղի ունեցաւ նաեւ հիւրասիրութիւն:

Նշենք, որ ճափոնի հիւպատոսը մեկնելու պահուն այցելեց Ս. Աստուածածին եկեղեցին ու ծանօթացաւ ընդհանուր կառոյցին: Ան այցելեց նաեւ եկեղեցւոյ փակին մէջ կանգնած Խաչքար-յուշարձանը եւ խոնարհեցաւ նահատակներու յիշատակին առջեւ:

Այս ձեռնարկը յատկանշուեցաւ նաեւ այլ իւրայատկութեամբ մը. այտագիրին ներքին կողքին վրայ, արձանագրուած էր Ծայրագոյն Արեւելքի մասին պատմութիւն մը. մթագնող շուք ստեղծող բլուրի մը յատակին գտնուող տան մը մէջ բնակող մանուկ մը տեսած է, որ իր մեծ հայրը ամէն օր բլուրէն քար մը կը վերցնէ ու կը տանի, կը նետէ բլուրէն անդին ձորի մը մէջ: Երբ թռնիկը հարց տուած է, թէ ի՞նչ կ'ընէ, ան բացատրած է, թէ բլուրը կը տեղափոխէ քար առ քար, որպէսզի իրենց տունը լուսաւորուի...: Հետեւելով այդ առակի ոգիին, Յարաբերական Յանձնախումբը ներկաներուն տրամադրեց մեկական խիճ, իբրեւ խորհրդանիշ՝ մեր Դատին հետապնդման նմանօրինակ աշխատանքի, որուն իբրեւ արդիւնք՝ մթագնող բլուրը պիտի չքանայ ի վերջոյ...

WESTERN PRELACY'S APRIL 24 EVENT

DIANA APCAR: A HEROIC SERVANT OF THE ARMENIAN CAUSE

In the month of April, with the deluge of Genocide commemoration events, it's rare and refreshing to find a hall filled to capacity for what many refer to as a "cultural"

event. On the evening of Sunday, April 30, under the auspices of His Eminence Archbishop Moushegh Mardirossian, Prelate, Los Angeles area residents were educated and enlightened about the power and strength of Armenians all over the world.

The main attraction of the event was the book, *From the Book of One Thousand Tales: Stories of Armenia and Her People 1892-1922*, a collection of sixteen short stories, written by Diana Apcar, Armenia's Honorary Consul General to Japan during the first Armenian Republic. Lucille Apcar, granddaughter of Diana Apcar, contacted H.E. Archbishop Moushegh Mardirossian to introduce herself and her grandmother's book, after she discovered the original manuscripts in the rubble of her parents' home in Yokohama.

The program went beyond introducing the author and the book to Western Prelacy friends and supporters. It went beyond commemorating the Armenian Genocide victims and martyrs. The program distinguished itself from other events due to its unique content and messages delivered by activist Raffi Hamparian, Lucille Apcar and Archbishop Mardirossian.

Raffi Hamparian reminded attendees about the importance of collaboration, participation and support. He continued by emphasizing the value of time as he requested individuals to remember Genocide survivors who did not abandon their culture or heritage after witnessing the burning of churches, inhumanities to man, and the continuance of struggle to merely survive.

The program included a brief biography of Diana Apcar presented by Master of Ceremonies Mr. George Bedigian, comments by Honorable Gagik Giragossian, Consul General of Armenia, and Honorable Dr. Masahiro Kohara, Acting Consul General of Japan. The program also included the reading of excerpts from the book, including "The Sultan's Cat," a short story with a stunning metaphor equating the well-mannered feline pet with an obsequious Turkish Sultan seeking the acceptance and respect of his surrounding countries, including the Armenian Patriarch.

Entertainment that evening included musical interludes by Ms. Nanor Jamakordzian, Violin and Ms. Hermine Amirian, Vocal, accompanied by Mrs. Garine Der Gevorkian on the piano.

Archbishop Moushegh Mardirossian closed the program with words of praise, gratitude and prayer. His remarks celebrated the life of Diana Apcar and the many lost lives of the Armenian Genocide. He acknowledged the grand efforts of men and women around the world and their dedication to their faith and the Armenian nation. Women like Diana Apcar, whose knowledge and grasp of Armenia's history is incredible when one learns that she was born in Burma, lived in Japan for 43 years and never set foot in any of the countless Armenian cities and towns of which she wrote about. Thus, this can only attest to a voracious reading of Armenian history and a lasting love of her ethnic heritage.

"The Western Prelacy is dedicated to working diligently to revitalize the cultural, spiritual, and educational conditions of its community," said Archbishop Moushegh Mardirossian. "The Western Prelacy has and will continue to make a substantial impact on expanding its reach to the Armenian-American community as we continue to see dedicated activists and humanitarians like the Apcar women."

To view this special event, please watch the Western Prelacy T.V. program on Sunday, May 7th at 9:00 a.m. on Horizon. For a copy of this book, please call the Western Prelacy at 818-248-7737.